

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Paa Hedenskabets Grændser

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Paa Hedenskabets Grændser", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid93076.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 80.

Den kananæiske Kvinde.

Egen Melodi af *P. Heise* eller *L. M. Lindeman* .

Paa Hedenskabets Grændser,
Og nær ved Bølgen blaa,
En kananæisk Kvinde
Saae Davids-Sønnen gaae,
Hun havde hørt hans Rygte,
Sin Lykke hun forsøgte
Og raabde: Herre! frels!

Det var for hendes Datter,
Elendig og besat,
Hun skreg om Hjelp saa saare,
Tog paa hans Fødder fat,
Hun slap ham ingenlunde,
Skiøndt Hedninger ved Hunde
Han ligned, som det lod.

Skal Brød fra Børn jeg tage
Og kaste for en Hund!
Det var hans kolde Tale,
Dog ei af Hjertensgrund,
Et Himmellys forinden
Var tændt hos Hedning-Kvinden,
Det kaldte Herren frem.
Det sagde hun med Snilde:
Jo, Herre! tit jeg saa
Med Børne-Bordets Smuler
Sig mætted Hunde smaa.
243 Den Tale og den Kvinde
Kan aldrig gaae af Minde
I kristnet Hedningland.

Vorherre selv dem mindes,
Han svared saa dertil:
Din Tro er stor, o Kvinde!
Dig skee alt som du vil!
Da fik for Graad hun Latter,
Da karsk blev hendes Datter,
Og hun Gud-Faders Barn!

Og naar derom vi kvæde,
Med Tro paa Davids Søn,
Den Hedning-Kvindes Glæde
Besøger os iløn,
Og den til Arv og Eie
Vi faaer, naar dybt vi neie
Ved Herrens Naadebord!